

Drábik János
A háttérhatalom új világtrendje

Azt reméltük, hogy a szovjet birodalom felbomlásával és a hidegháború befejeződésével új, békés korszak elé nézünk. Ma már körvonalazódik, hogy ez a reményünk sem volt más, mint óhajokban, vágyálmokban való gondolkodás. A világot fenyegető krízisek nem tűntek el, csak bizonyos mértékig átalakultak. A társadalmi nyugtalanság és gazdasági kiegyensúlyozatlanság alapvető oka az a nemzetközi háttérhatalom, amely a pénzrendszer magánmonopóliummá alakításával ellenőrzi a világgazdaságot, osztja el a javakat, és monetáris hatalmát a világ politikai rendszerének a most folyamatban lévő centralizálásával kívánja megszilárdítani. Ez a kamatozó magánpénzrendszerre alapozott világuralmi stratégia a kiegyensúlyozatlanság és társadalmi feszültség állandó forrása, amely destabilizálja a nemzetközi kapcsolatokat, és ezért egyre nagyobb aggodalmat kelt emberek millióiban.

Ismert tény, hogy a kamatkapitalizmus új világtrendjében - a pénzrendszerben működtetett kamatmechanizmus következményeként - az emberiség centrum-országokban élő 20%-a fogyasztja el földgolyónk erőforrásainak a 86%-át, és a fennmaradó 80%-a kénytelen beérni az erőforrások - energia, nyersanyag, fogyasztási cikkek, élelmiszer, tiszta víz - 14%-val. A mohamedán vallás tiltja a kamatszedést. Ezért az iszlámvilágnak a Nyugat kamatszedő pénzgazdaságával szemben a családi gazdaságra épülő termelőgazdaság a hagyományos létformája. Az iszlám országok népei azonban - éppen a családi gazdaságra épülő termelési rendszerük miatt - a globalizálódott kamatkapitalista világtrend vesztesei közé kerültek, a felemelkedés minden reális lehetősége nélkül. Ezen nem változtat néhány olajban gazdag arab ország egy ideig még tartó kivételezett helyzete.

Az ökonómia terrorja

Ma olyan világban élünk - ezt neveztük el uzsoracivilizációnak -, amelyben már globálisan érvényesül a gazdasági-kereskedelmi-pénzügyi eszközökkel és módszerekkel fenntartott erőszak, a többség munkája eredményének kamat formájában történő elsajátítása egy szűk kisebbség által. A fennálló gazdasági világtrend ökonómiai terrorja az emberiséget sújtó elsődleges erőszak. A világot irányító nemzetközi pénzügyi közösség azonban csak az igazságtalan status quo megváltoztatására törő, ezért csupán válaszó - azaz másodlagos - erőszakot tekint terrorizmusnak, mert az veszélyezteti a globális világgazdaság jelenlegi rendszerét és vele a pénzligarchia hatalmát. A terrorizmus súlyos társadalmi baj tünete. Ez a betegség is - a többi erőszakhoz hasonlóan - elsősorban az ártatlanok közül szedi áldozatait. Ha meg akarunk szabadulni ettől a pusztító, halálos kórtól, akkor meg kell szüntetni az okait. Ezért, aki csak a másodlagos terrorizmus, és annak a tünete ellen lép fel, mellőzve az elsődleges gazdasági-pénzügyi erőszak - az ökonómia terrorja - elleni küzdelmet, az valójában akadályozza ennek a súlyos társadalmi betegségnek a helyes diagnosztizálását, és az okokat megszüntető hatékony terápia megtalálását.

Egyidejűleg keményen elítéljük azokat, akik megszegik az ártatlanok élete tiszteletben tartásának az alapelvét. Ártatlan emberek ezreinek a könyörtelen lemészárlására semmilyen mentség sem fogadható el. Az ökonómia terrorja ellen, ha ez mégoly nehéz is, elsősorban gazdasági, pénzügyi és politikai eszközökkel kell küzdeni, feltétlenül tiszteletben tartva ártatlan embertársaink élethez való jogát. Ezért a 2001. szeptember 11.-ki terrorista merényletek nem maradhatnak megfelelő és arányos válasz nélkül. De azon már el kell gondolkodnunk, hogy vajon a jelenlegi - az egész afgán népet sújtó - túlméretezett beavatkozás-e a megfelelő, arányos és célszerű válasz szeptember 11-re? Az ultramodern

„War on Terror” egy egész népet, sőt - hirdetett szándéka ellenére - bizonyos fokig egy egész vallási-kulturális közösséget sújt. Ténylegesen a kollektív bűnösség meghaladott elvét érvényesíti. Óriási költséggel nagyszabású büntető-hadműveletek folynak, amelyek során már eddig is újabb ártatlanok veszítették életüket, és további áldozatokkal is számolni kell. Ugyanakkor eddig még egyetlen terroristát sem vontak felelősségre. Sőt arra sem láthatott eddig bizonyítékot a világ közvéleménye, az átlagember, hogy valóban Afganisztánban vannak a World Trade Center-t és a Pentagont sújtó merényletek értelmi szerzői, szervezői és finanszírozói. A tömegtájékoztatási közegek eddig csak arról adtak hírt, hogy néhány állam és nemzetközi szervezet egyes vezetői már megismerkedhettek a meggyőző bizonyítékokkal. Vajon miért nem lehet legalább részben közzétenni ezeket a bizonyítékokat a mindennapi, egyszerű emberek számára is? Hol van itt és miben áll a titkolódzást igazoló biztonsági kockázat? Miért nem lehetett teljesíteni legalább részben, pl. a talibán-vezetésnek azt a kérését, hogy megismerhessék Bin Laden és az Al-Kaida szervezet bűnrészességét alátámasztó bizonyítékokat?

Nem elég azonban harcolni a merénylők ellen, az elsődleges erőszakot, az ökonómiai terrort is meg kell fékezni. A pénzrendszerbe beépített kamat-automatizmus kettéhasította a világot egy mérhetetlenül gazdag - és automatikusan tovább gazdagodó - pénzvagyonos kisebbségre, és az eladósodottságtól fuldokló többségre. A pénz utáni kíméletlen hajsza, a gazdasági élet könnyörtelensége, a fokozódó munkanélküliség, a növekvő létbizonytalanság félelmet és depressziót kelt az emberekben. Még a legfejlettebb országokban is milliók szenvednek az általa okozott súlyos szociális, lelki, testi és emocionális problémáktól. A másodlagos terrorizmus elleni most folyó háború pedig tovább fokozta a zavarodottságot és az aggodalmat. Az elbizonytalanodás mellett terjed a megkérgesedett érzéketlenség, a közömbös negativizmus vagy destruktív cinizmus. Mindez átalakította az emberek értékrendszerét. Aki az uzsoracivilizáció játékszabályai szerint akar boldogulni, annak erkölcsileg el kell tompulnia, vagy el kell veszítenie erkölcsi érzékét, mert erkölcsi lényként csak vesztes lehet ebben a kíméletlen küzdelemben.

Mélyreható változásokon mentek át a társadalom szövetét alkotó elsődleges közösségek, a család, az egyház, és a nagyobb család: a nemzet is. E közösségek meggyöngyülésével megoldhatatlanok olyan alapvető problémák, mint a harmadik világot sújtó éhínség, aminek következtében több mint harminchatezer gyermek hal meg naponta. Világméretű pusztítást végez a leküzdhetetlennek bizonyuló kábítószer-kereskedelem, terjed az úgynevezett fehérgalléros bűnözésnek szinte minden változata. A korrupció elérte már az Európai Unió legfelsőbb intézményeit is. A legsúlyosabb probléma azonban a munkanélküliség, amely megoldhatatlan az uzsoracivilizáció keretei között. A magán-pénzmonopólium rendszerében ugyanis csak az a tevékenység megengedett, amely biztosítja a pénzmonopólium birtokosainak a kamatot, az államnak a magas adót úgy, hogy a termelést végző vállalkozónak még mindig maradjon világszinten versenyképes nyeresége a költségei viselésére és a munkabérre. Számos hasznos emberi tevékenység, így például az egészségügy, az oktatásügy, nem alkalmas arra, hogy megtermelje a kamatjövedelmet a pénzoligarchiának, a magas adót az államnak, magának pedig a versenyképes nyereséget és önköltséget. Ha pedig ez a helyzet, akkor az ezen a területen tevékenykedő polgárok zöme elveszíti munkáját, vagy pedig be kell érnie teljesítményével nem arányos ellenszolgáltatással. Az Európai Unióban is tartóssá vált a magas munkanélküliség, mert amióta - részben a szovjet birodalom felbomlásának az eredményeként - a korlátnélkülivé vált pénzmonopolista kamatkapitalizmus váltotta fel a jóléti államot, nem tudta a munkanélküliek számát tizennyolcmillió alá csökkenteni. Adódik a kérdés, mi az oka ennek a helyzetnek? Számos tekintélyes személyiség, államférfi és társadalomtudós állítja, sőt bizonyítja, hogy a világot egészen mások irányítják, mint ahogy az az első látásra tűnik. Egyre több ember ismeri fel, hogy a történelem formálásában háttér-erők is részt vesznek, és a pénzrendszer, a termelőgazdaság, a világkereskedelem

globalizációja nyomán napjainkban egy központosított világállam bontakozik ki, élén olyan uralmi szisztémával, amely biztosítja a magánpénzmonopólium birtokosai számára a politikai hatalmat is. A globális uralom technikai eszközei közé tartozik a már ma is fejlett informatikai technológia, és az egyre nagyobb kapacitású és sebességű komputer-rendszerek terjedése. Mindez lehetővé teszi a kommunista mintájú, de már világszintű központi-tervezést, az ellenőrzést, a globális megfigyelést és hírszerzést, a hadseregek felügyeletét, a társadalom minden szegmensének ellenőrzését, egészen a családig, a gyermekek neveléséig. Ebbe a folyamatba illeszkedik a világvallások fragmentálása, relativizálása, és ha lehet egyetlen szinkretikus vallási egyvelegbe való összeolvasztása. Még a különféle konfliktusok mögött is koncepció rajzolódik ki. A számos feszültség, kiújuló osztályharc, a faji megkülönböztetés és helyi háborúk mögött kitapintható stratégia azt sugallja az emberiségnek, hogy ha meg akar szabadulni ezektől, akkor fogadja el az „egyetlen megoldást”, az új világrendet, vagyis egy globális világkormányzat létrehozását a nemzetközi pénzügyi közösség által kiválasztott, és pozícióba helyezett integrált hatalmi elit irányításával.

Globális kormányzás – világdiktatúra

A közelmúltban elárasztották a könyvpiacot olyan könyvek, amelyek a világállam és az egy-világ-kormányzat szükségszerűségét szuggerálják olvasóiknak. Ezek a könyvek felsorolják a földünket veszélyeztető problémákat. Egyik slágertéma a népességrobbanás, a másik az atomháború, illetve az atomtechnológia veszélye. Ezeket követik a katonai konfliktusok, amelyek a világbékét veszélyeztetik, az új gyógyíthatatlan betegségek, járványok, amelyek ellen nincs védekezés. 2001. szeptember 11. óta pedig a tudatipar vezető témája lett a világméretű harc, de csak a másodlagos terrorizmus ellen. Az elsődleges erőszakról - az ökonómia globális terrorjáról - továbbra sem lehet hallani. E könyvek és az elektronikus tudatipar üzenete: megérett az idő arra, hogy az emberiség egységes világkormányzat keretében oldja meg ezeket a konfliktusokat. A háttérerők megrendelésére készült tudatipari termékek, szellemi konfekció-árak részletesen ecsetelik, hogy mennyire nem képesek a nemzetek és nemzeti kormányok megküzdeni ezekkel a nemzetközi összefogást és koordinációt igénylő problémákkal. Az egyetlen megoldás az Egyesült Nemzetek Szervezetének a még hatékonyabbá tétele. **A világ irányítására törekvő nemzetközi pénzligarchia, valamint illuminátus szervezetekből álló hálózata, az általa kézbentartott ENSZ megerősítésével, szakosított szervezeteinek az újjászervezésével képzelel el a konföderatív - esetleg föderatív - világállam és globális kormányzata létrehozását.**

Közismert, hogy a berlini fal leomlását követően milyen dicséret-áradatban részesült az Egyesült Nemzetek Szervezete, amely a hozsannázók szerint az egyetlen alkalmas intézmény a béke és a biztonság garantálására földünk minden lakója számára. Jan Tinbergen Nobel-díjas közgazdász például ezt írta 1993. december 24-én a „De Telegraaf” című holland újságban: „Nem vagyok próféta, de úgy tekintek az Egyesült Nemzetekre, mint az új világkormányra. Eddig nem mutatott fel erőt, a jövőben azonban ez meg fog változni...” A világkormányzat azonban diktatúra lenne, mivel a demokratikus intézmények globális szinten nem működtethetők. Ez a tény már jól megfigyelhető az Európai Unió gyakorlatában is. Az Európai Unió kormányát - az Európai Unió Bizottságát - az Európai Unió választott parlamentje érdemben nem ellenőrzi, mivel ez a demokratikusan választott képviselőkől álló testület törvényeket nem hozhat, csak ajánlásokat fogadhat el. A legfontosabb hatalmi eszközrendszer - a monetáris szuverenitás - pedig átkerült az Európai Unió Frankfurtban működő Központi Bankjához, amelyet sem a nemzeti kormányok, sem az Unió Bizottsága (kormány) nem befolyásolhat, még kevésbé utasíthat. A szociális intézményrendszer

működtetése, a munkahelyteremtés, az egészségügy, a szociális ellátás és az iskolaügy megmaradt az eszközeiktől megfosztott, hatalom nélkülivé váló nemzeti kormányok hatáskörében. Eredetileg az volt az elképzelés, hogy az Európai Unió Frankfurtban működő Központi Bankjának a monetáris hatalmát a Brüsszeli Bizottság (EU Kormány) megerősített szociális hatásköre fogja partnerként kiegyensúlyozni. Ugyanis sem a munkahelyteremtés, sem a szociális intézményrendszer hatékony működtetése monetáris eszközök nélkül nem lehetséges. Ha pedig a monetáris hatalom a teljesen független uniós Központi Bank kezében van, akkor gyakorlatilag megfelelő eszközök nélkül kell a Brüsszeli Bizottságnak, és az egyes tagországok nemzeti kormányainak a társadalom súlyos problémáival megbirkózniuk.

Az új világrend régi urai

Az új világrend integrált hatalmi elitjének uralomra kerülését az illuminátusok titkos internacionáléként működő zárt hálózatának tanulmányozásával érthetjük meg. Az illuminátusok természetesen nem tartják nemzetközi hálózatukat sem pártnak, sem internacionálénak. Sőt hálózatuk létét is tagadják, mivel annak hatékony működése csak az ismeretlenségbe burkolva biztosítható. De a neves amerikai történész, Carroll Quigley, bebizonyította, hogy ez a hálózat létezik, és egy hatékony internacionálé tulajdonságaival rendelkezik. Aki ezt kétségbe akarja vonni, annak Quigley személyében olyan tudós munkáit kell megcáfolnia, akinek megadatott, hogy éveken át kutathasson a háttérhatalom titkos irattáraiban. Azért részesült ebben a privilégiumban, mert maga is a pénzoligarchia hűséges hívei közé tartozott. **Az illuminátusok nem azonosak a szabadkőművességgel, de a két mozgalom fokozatosan közeledett egymáshoz, és már 1782. július 16-án közös nemzetközi tanácskozást tartottak Wilhelmsbadban.** Számos történelmi körülmény támasztja alá, hogy azóta együttműködnek. Noha már igen sokat írtak a szabadkőművességről, de a társadalom még a 20-ik század végén és a 21-ik kezdetén is nagyrészt tájékozatlan e részben nyíltan, de nagyjából titokban tevékenykedő társaság valódi céljait illetően. Számos, a témával foglalkozó publikáció ellenére a szabadkőművesség, azon belül az illuminizmus belső lényege ma is titoknak számít.

Maguk a szabadkőművesek továbbra is úgy állítják be szövetségüket, mint amely történelmileg a tényleges fizikai építőtevékenységet folytató kőműves céhekhez kötődik. Ezek az egykori építész céhek tekintélyes zártkörű szervezetek voltak, amelyek a középkorban csodálatos katedrálisokat, és biztonságos erődítményeket építettek. Akik ezt a munkát végezték, három fokozatba voltak osztva: tanulók, legények, és mesterek. Egyik fokozatból a másikba csak különleges teljesítmények és rítusok közepette lehetett kerülni. Egymás között olyan jelképeket használtak, mint a kalapács, a mérő, a vonalzó, a körző, és a szögmérő. A középkort követő időkben már nem épültek katedrálisok, a gótikus építőművészettel együtt eltűntek az építész céhek is. De nem tűntek el, hanem egyre nyíltabban működtek azok a szabadkőműves páholyok, amelyek tagjai már csak jelképesen végeztek „építészeti tevékenységet”. Ezek a társaságok, amelyek páholyoknak nevezték magukat, egyre több olyan műveltségével, tehetségével kitűnő személyt választottak soraikba, akiknek az eredeti építőmesteri tevékenységhez már semmi közük nem volt. Ezek a nemesek, gyakran főnemesek, tudósok, gazdag polgárok, művészek, politikusok végül átvették a már csak szimbolikusan szabadkőműves páholyok vezetését. A korábbi munkaeszközök pedig szabadkőműves jelképekké alakultak. Mindezt maguk a szabadkőművesek állítják szervezetükről és annak megszületéséről.

1717-ben négy angol páholy egyesült a londoni nagypáholyban. A hamarosan elfogadott szabadkőműves alkotmány, amely az „Egy szabadkőműves kötelezettségei” címet viseli, összefoglalta a spekulatív és szimbolikussá vált szabadkőművesség szokásait és

alapszabályait. Ezek az alapszabályok még ma is a világszabdkőművesség egyik legfontosabb okmányát alkotják. A londoni nagypáholy számos más páholy anyapáholyának számít világszerte. Az európai kontinensen, és Amerikában angol befolyásra jött létre a szabadkőművesség. A három legismertebb fok - a tanuló, a legény, és a mester - alkotja a kék szabadkőművességet. Erre épül rá az úgynevezett magas fokozatú rendszer, amely maga is több részből áll. A negyediktől a tizenharmadik fokozatig terjed a vörös, a tizenkilencetől a harmincig pedig a fekete fokozat. Végül a harmincegyedikől a harmincharmadikig található a fehér fokozatú szabadkőművesség. Mint minden titkos, vagy féltitkos társaság esetében, a szabadkőművességnél is felvételi és beavatási rituálék használatosak. Állítólag nem lehet szavakkal pontosan megvilágítani a beavatási szertartás eredetét és titkát. Ma a szabadkőművesség igyekszik magát nyílt szervezetnek feltüntetni és világszerte ú.n. externalizációs kampányt folytat. Azt az elvet követi, hogy „nincs szükség a kelleténél nagyobb titkolódásra.” (Ezt a megfogalmazást a magyar televízióban 2000-ben sugárzott egyik kerekasztal beszélgetésen, a Grand Orient magyarországi nagymesterének fiatal helyettese használta.) Itt a hangsúly azon van, hogy csak a szükséges titkokat kell megtartani, és az ezen felül való titkolódás már nem jár haszonnal, csak megnehezíti a szabadkőművesség és a profán világ kapcsolatát.

A szabadkőművesek azonban ma is feltétlen engedelmességgel tartoznak alkotmányuknak, belső törvényeiknek és szabályzataiknak, valamint vezetőik utasításainak. Az engedelmességi eskü szerint a legfontosabb kötelezettség a titoktartás, és ez a felvétel elengedhetetlen feltétele. A szabadkőművesség nem-szabadkőműves kutatói közül többen azt állítják, hogy sok „kék” szabadkőműves, de még „vörös” is anélkül hal meg, hogy bármit is hallott volna szervezetük titkáról. Copin Albancelli, aki huszonkilencedik fokozatú szabadkőműves volt, három csoportba osztotta a szabadkőműveseket. Az elsőbe tartoznak a kékek, akik semmilyen lényeges titokba nincsenek beavatva. A vörös fokozatúak úgy vélik, hogy ők ismerik a valódi titkokat, valójában nincsenek azokba beavatva. A nemzetközi belső kör, amely az igazi vezetőket foglalja magába, ismeri csak a szabadkőművesség valódi céljait. Albert Pike, aki egy ideig az Egyesült Világszabdkőművesség élén állt, (szobra Washingtonban a Munkaügyi Minisztérium mellett áll) „Morals and dogma” című híres könyvének 819. oldalán így foglalta össze a titokba való beavatásról szóló tanítását: „A kék fokozatúaknak csak néhány szimbólum jelentését magyarázzuk meg. Szándékosan félrevezetjük őket hamis magyarázatokkal. Valódi jelentésüket a legmagasabb fokozatúak számára tartjuk meg. Ez lehetővé teszi, hogy a kék fokozatok tagjai azt képzeljék, hogy az egész szabadkőművességet elsajátították. A szabadkőművesség egy szfinksz, amely a fejét a homokba rejti, amelyet az évszázadok felhalmoztak körülötte.”

A szabadkőművesek a nyilvánosság felé mindig tagadják, leplezik, vagy kicsinyítik politikai tevékenységüket, befolyásukat. Ha viszont behatóbban tanulmányozzuk a történelmet, akkor egyre több bizonyítékkal szembesülünk, amelyek azt bizonyítják, hogy a páholyok tevékenysége állandóan összefonódott a politikával. Elsőként az tűnik fel, hogy a szabadkőművesek mindig a hatalom közelében voltak találhatóak. Cáfolhatatlan tények tanúsítják, hogy aktívan részt vettek a 18-ik, a 19-ik és a 20-ik század forradalmi mozgalmaiban. A francia forradalom óta folyamatosan kimutatható a szabadkőművesek befolyása, illetve cselekvő részvétele a bekövetkezett világeseményekben. Európában például valamennyi brit miniszterelnök, Franciaországban pedig az összes köztársasági elnök - De Gaulle kivételével - szabadkőműves volt. Ugyanez elmondható az ENSZ és szakosított intézményei irányítóinak a többségéről, valamint az Európai Unió bizottságáról, és annak apparátusáról. Ez utóbbiak, noha nem választják őket, egyre nagyobb hatalommal rendelkeznek, és utasításokat adnak az egyes tagországok választott kormányainak. Napjaink új világrendjében az a tendencia bontakozik ki, hogy a demokratikusan választott intézmények hatáskör nélkülivé válnak, a tényleges döntéseket pedig a nem választott, a

háttérhatalommal együttműködő szabadkőműves, vagy szabadkőműves befolyás alatt álló személyek, zárt társaságok tagjai hozzák. Ez a helyzet hosszú történelmi folyamat eredménye. Utalunk rá, hogy például Napóleon csaknem valamennyi marsallja, és a vele szemben álló hadseregek katonai vezetőinek a többsége is szabadkőműves volt. De szabadkőműves volt Dél-Amerika számos történelmi személyisége, mint például San Martin, Simon Bolivar, Porfirio Diaz. Mexikó talán az egyetlen ország a földön, amelyben a szabadkőművesség 1917 óta nyíltan gyakorolja a politikai hatalmat.

Két Amerika van

Az Egyesült Államok is szabadkőműves irányítás alatt áll. Csakhogy ennek a szabadkőművességnek egy jelentős irányzata - történelmi okokból - kezdettől fogva szemben állt, és a mai napig szemben áll a nemzetközi pénzligarchia illuminátus hálózatával. A jelenlegi elnök, és elődje, Bill Clinton is, valamint további tizennyolc amerikai elnök, úgy mint Washington, Madison, Monroe, Jackson, Polk, Buchanan, A. Johnson, Garfield, McKinley, Theodor Roosevelt, Taft, Harding, F. D. Roosevelt, Trumann, L. B. Johnson, Ford, Reagan, és idősebb George Bush is szabadkőműves volt. Lincoln nem volt szabadkőműves, Eisenhower sem, de ő is a szabadkőművességet irányító pénzligarchia támogatásával lett elnök. Kennedy is hiányzik a listáról. De olyan nagy befolyású személyiségek is szabadkőművesek voltak, és szorosan együttműködtek a nemzetközi pénzligarchia saját elit szervezetével, az illuminátusokkal, mint Edward Mandell House, Wilson elnök bizalmasa, vagy Henry Kissinger, aki egyes források szerint a pénzligarchia legfelsőbb koordináló intézményének az élén áll, vagy Boutros-Ghali korábbi ENSZ főtitkár, avagy a két Dulles, Allen, aki a CIA-t vezette, és John Foster, aki az Egyesült Államok külügyminisztere volt. A Dulles fivérek egyébként abból a nevezetes svájci családból származtak, amely a skót rítusú szabadkőművességet alapította meg az Egyesült Államokban. A Dulles család tagjai nemcsak befolyásos szabadkőművesek voltak, hanem igen szoros kapcsolat fűzte őket a nemzetközi pénzvilághoz, a vezető bankdinasztiákhoz.

Az eredeti Amerika, az alkotmányt megfogalmazó alapító atyák és Lincoln Amerikája, ahol a „nép kormányoz, a nép által, a népért”, ott él még a nép szívében, hagyományaiban, de ma már nem tudja érvényesíteni akaratát. Az igazi Amerikát képviselő szabadkőművesség mára háttérbe szorult. A Federal Reserve System (FED) nevű magánkartell 1913-ban történt létrehozásával a nemzetközi pénzügyi közösség tulajdonába került a földrésznyi ország pénzrendszere. Az állam köztulajdonú pénze eltűnt és a FED magánbankjegye - a FED-dollár - került a helyére. A pénz megszerzése nyomán a pénzligarchiáé lett az eladósítással leigázott ország gazdasági, kulturális és politikai életének irányítása is. A szabadkőművességen belül pedig a saját illuminátus szabadkőművessége vette a vezetőszerepet, és ma a két Amerika a társadalmi életnek ebben a szférájában is szemben áll egymással.

Amit ma amerikai kultúrának neveznek, az a pénzligarchia Amerikára kényszerített kultúrája. Amit ma az Egyesült Államok globalizációs politikájának neveznek, az a nemzetközi pénzligarchia új világrendjének a népekre kényszerítése az Egyesült Államok katonai, gazdasági erejével, manipulált tudatú, és részben már biológiai robottá átnevelt lakóival. Még élnek az egykor szabad, büszke, hazafias és Isten-hívó amerikaiak dolgos és segítőkész utódai. Még él a vallásos amerikaiakban puritán őseik erkölce, nemes hagyománya. Számuk, befolyásuk, érdekérvényesítő szerepük azonban egyre csökken. A hivatalos Amerika nem őket, hanem a pénzhatalom birtokosait képviseli, az ő érdekeiket érvényesíti belföldön és külföldön egyaránt. Az Amerika-ellenesség valójában pénzligarchia-ellenesség. Az egyetlen szuperhatalom, az Egyesült Államok arroganciája

valójában a világalomra törő nemzetközi pénzvilág arroganciája. A kamatszédő uzsoracivilizáció nem az eredeti Amerika, hanem a pénzvagyontulajdonosok által belülről meghódított, leigázott Amerika civilizációja. (Mindezt írja egy amerikai-magyar kettős állampolgár, akinek a magyar szíve mellé New York-i éve alatt - szinte észrevétlenül - ezt a jobb sorsra érdemes népet tisztelő és szerető amerikai szív is nőtt) Quigley professzor, aki Clinton tanára és mentora is volt, dokumentálta, hogy a 20. század történelmében kulcsszerepe volt a brit „Round Table” társaságnak, amelynek egyik utódszervezete a New Yorkban megalapított, de már az Egyesült Államok valamennyi regionális központjában működő „Council on Foreign Relations”, a CFR, (Külkapcsolatok Tanácsa). E nagyfontosságú szervezet részletes ismertetésére nem térünk ki, de utalunk rá: több tekintélyes kutató egybehangzóan állítja, hogy ez a nemzetközi pénzligarchia legfontosabb koordináló szervezete Amerikában, amely betölti az elsődleges „informális kormány” szerepét az Egyesült Államokban. A nyilvánosság felé tudományos és közéleti kérdéseket megvitató közhasznú társaságnak mutatja magát, valójában azonban hagymaszerűen felépülő belső - és még belsőbb - irányítószervei révén minden lényeges kérdésben kidolgozza az Egyesült Államok mindenkor kormányzata és törvényhozása számára követendő kül-, és belpolitikai stratégiát. Ennek végrehajtása a szoros személyi kapcsolatrendszer révén kikényszeríthető. A CFR-nek döntő szerep jut az elnökök és vezető munkatársaik kiválasztásában, az elnöki adminisztrációk felkészítésében és hivatalba helyezésében. A monetáris hatalmat a pénzligarchia közvetlenül gyakorolja, mert 100%-os tulajdonosa az Egyesült Államok pénzrendszerét irányító Federal Reserve System-nek.

Kikből áll a nemzetközi elit?

A formákat illetően sok minden átalakult a 19. század óta. De az nem változott, hogy egy szűk oligarcha csoport - a pénzrendszer magánmonopóliuma és a gazdasági-kereskedelmi élet irányítása révén - óriási hatalommal rendelkezik. Ma is, ha valaki szembehelezkedik a Grosvenorsokkal, a Bragansasokkal és a Savoyaiakkal, avagy a Rothschildokkal, Warburgokkal, és Rockefellerekkel, valamint e dinasztiák rokoni-kapcsolati hálójával, akkor vasfalakba ütközik. Még a kutatókat is meglepi, hogy a 21. század elején milyen nagy szerepe van egyes leszármazási vonalaknak a világot irányító elit összetételében. Az illuminátus hálózat értékrendjében fontos szerepe van a vérségi leszármazásnak. Ha valaki nem a megfelelő leszármazási vonalhoz tartozik, akkor csak nehezen - vagy soha - nem tud magas fokra emelkedni az illuminátus ranglétráján. Jelenleg az illuminátus hálózat kulcspozícióit mintegy ötszáz rendkívül befolyásos család tagjai töltik be, akik a világ különböző részein élnek, de szoros kapcsolatban vannak egymással. Ezek a családok részt vesznek az illuminátus hálózat sokrétű tevékenységében, attól függően, hogy annak hierarchiájában hol helyezkednek el. Tagjaik nagyrészt egymás között házasodnak, és szoros vérségi kötelék is összefűzi őket. A vezető dinasztiáknak maguknak is megvan a saját belső hierarchiája. A családok közül egyesek csak földünk bizonyos régióiban befolyásosak, általában azon a területen, ahonnan származnak. A leghatalmasabb illuminátus dinasztiák tudatosan egyesítik különböző vérségi vonalaikat. Az úgynevezett „Nagy Druida Tanács”, a kutatók gyakran a „Tizenhárom Tanácsának” nevezik, hálózatuk segítségével ellenőrzik az egykori kommunista országokat, bizonyos fokig még Kínát is. A Tizenhárom Tanácsa irányítja a „bölcs emberek” titkos csoportjait a legfontosabb ipari államokban. A kisebb országokat a bankrendszeren keresztül irányítják, ahol az általuk kiválasztott és tőlük függő személyek, valamint a titkosszolgálati apparátusok látják el a befolyásolási, ellenőrzési és irányítási funkciókat. A Tizenhárom Tanácsa felett áll egy még fontosabb csoport, a Kilencek Tanácsa, amelynek azonban van egy három személyből álló belső magja, ez a három személy az, aki az

első impulzusokat adja, és a végső szót kimondja a legfontosabb kérdésekben. Az illuminátus hálózat vezető dinasztiai tudatosan kutatják és egyesítik a vezető családok vérségi vonalait. Ebben a tevékenységükben bizonyos okkult hagyományok is érvényesülnek, amely szerint mágikus erőt jelent e dinasztiaik vér szerinti egyesítése. Már arra is kísérletek történtek, hogy genetikusan vizsgálják meg az illuminátus családok eredetét. Bizonyos irracionális vélekedések miatt nem a nevek a döntőek, hanem sokkal inkább a vér mágikus ereje a meghatározó tényező. Szokásos eljárási mód, hogy a pénzüligarchia illuminátus hálózata számára fontos személyeket már gyermekkorukban kiválasztják, és adoptált gyerekként a kijelölt pozícióra felnevelik. Fritz Springmeier amerikai kutató szerint, egy ilyen, illuminátusok által kiválasztott és felnevelt gyerek volt Bill Clinton, az előző amerikai elnök is. Angello Roncalli, a későbbi XXIII. János pápa mentora pedig Jean Cocteau, a Prieuré de Sion akkori nagymestere volt. (Ezt állítja John Daniel, Johannes Rothkranz, valamint a „Holy Blood, Holy Grail” három szerzője: Michael Baigent, Richard Leigh és Henry Lincoln.)

A vezető dinasztiaik leszármazási vonalának kutatása új megközelítést tesz lehetővé a történelem elemzése számára. A nagyhatalmú történelmi családok az évszázadok során olyan stratégiákat dolgoztak ki, amelyek elősegítették az emberek pénzzel, okkult rituálékkal, háborúkkal, politikával, vallásos konfliktusok gerjesztésével, vagy szenvedélyeik felkeltésével történő befolyásolását és ellenőrzését. Ezek a családok évszázadokon keresztül gyűjtötték tapasztalataikat, és fejlesztették képességeiket arra, hogy miként kell a hatalmat megszerezni, és a maguk számára hasznosítani. Az is részét képezte a stratégiájuknak, hogy a háttérben maradjanak, valódi identitásukat elrejtsek a nyilvánosság elől. Ez a transznacionálisan megszerveződött elit nemzedékről-nemzedékre átörökítette a lakosság feletti uralom gyakorlására vonatkozó tapasztalatait és tudását.

Karizmatikus vezérre várva

A Római Klub megalapítója és egykori elnöke, Aurelio Peccei, jelentette ki, hogy **csak egy karizmatikus vezér mentheti meg az emberi civilizációt a világot fenyegető pénzügyi, gazdasági és szociális katasztrófától.** Ezen írás olvasói közül feltételezhetően többen legyintenek erre, mint ami nem egyéb fantázia szüleményénél. De mielőtt félretolják ezeket a fejtegetéseket, mérjék fel, hogy kívülálló tudósok eddig nem kutathatták a különböző titkos és féltitkos szervezeteknek, köztük a szabadkőműves páholyoknak - és az olyan zárt társaságoknak, mint a B'nai B'rith, a RIIA, a CFR, a Round Table, a Bilderberg Csoport, a Háromoldalú Bizottság - az irattárait. Ugyancsak zártak a kutatók előtt a FED, a BIS, a Világbank, a Nemzetközi Valutaalap és a többi nemzetközi bank és pénzintézet archívumai, és akkor a hírszerzőszolgálatok, valamint az oligarcha-dinasztiaik magánarchívumainak féltve őrzött titkos dokumentumait még nem is említettük. Az állami irattárak 30-40 év elmúltával részben kutathatóvá teszik dokumentumaikat, mivel erre jogszabályok kötelezik őket. A magánszervezetekre ezek az előírások nem vonatkoznak. Ha a magánarchívumok titkos anyagai is kutathatók lennének, akkor talán a fenti fejtegetéseket sem lehetne többé egyszerűen a képzelet szüleményének minősíteni. Több szerző - közvetett bizonyítékok alapján - állítja, hogy a világ kormányzására máris megtörtént a potenciális személyek kiválasztása, és folyamatos kiválogatásuk is tervszerűen zajlik. Az illuminátus hálózat megfelelő bizottságai valamennyiüket behatóan levizsgáztatják. Az illuminátus hálózat legfelsőbb vezetői mondják ki a végső szót, hogy kiknek a kezébe kerüljenek a világ irányításának kulcspozíciói. Állítólag a legfőbb pozícióra is megvan már a kiválasztott személy, aki e kutatók szerint London közelében él, és nem túlságosan hosszú idő múlva a világ közvéleményének is be fogják mutatni.

A Prieuré de Sion

1982-ben - tízévi kutatómunka után - három amerikai szerző: Michael Baigent, Richard Leigh, és Henry Lincoln közzétette híressé vált „Holy Blood, Holy Grail” (Szent vér, Szent Grál) című könyvét. A szerzők a titkos, de legalábbis féltitkos és zárt társaság, a Prieuré de Sion ezeréves múltját kutatták. Ebben a zárt elit-társaságban a francia történelem számos kiemelkedő személyisége vett részt és vesz részt egészen a mai napig. A Prieuré de Sion célja az volt, hogy visszahelyezze a Meroving dinasztiából származó utódokat Franciaország trónjára. E dinasztia vérségi leszármazási vonala azonban már több mint ezerháromszáz éve eltűnt. Ezért a társaság célja a kutatók számára is meglepően ésszerűtlennek tűnt. Mi az a különleges tulajdonsága a Meroving dinasztiának, amiért érdemes ilyen nehéz feladatra vállalkozni? - tették fel a kérdést maguknak. Miért volt érdemes ezt a célt felvállalnia olyan kiválóságoknak, mint Leonardo da Vinci, Victor Hugo, vagy az időben hozzánk közelebb álló André Malraux, Alphonse Juin, vagy a kiváló katona és államférfi, Charles de Gaulle? Ők valamennyien a Prieuré de Sion legfőbb vezetői voltak egykor.

A válasz erre a kérdésre részben abból adódik, hogy a Meroving dinasztia tagjai azt állították magukról: ők az ó-testamentumi Dávid király, és a szent Grál legendája szerint a Dél-Franciaországba menekült Jézus és Mária Magdaléna egyenes leszármazottai. Ezt az állításukat és igényüket érvényesnek fogadták el az őket a trónon követő dinasztia tagjai, Európa többi uralkodói, és uralkodásuk idején állítólag a római katolikus egyház is. Ezek a kutatási eredmények fokról-fokra, hosszú évek munkája nyomán kristályosodtak ki. A legkényesebb része ezeknek természetesen a Jézus életét új megvilágításba helyező feltételezések. A kutatók munkájuk során igyekeztek a Prieuré de Sion történetének egyéb vonatkozásait is feltárni. Rájöttek, hogy az így szerzett új ismeretek átértelmezik a keresztes háborúkat, valamint az ezekben a háborúkban kiemelkedő szerepet játszó templomos lovagok szerepét. Fő céljuk azonban annak a megértése volt, hogy mit akar ma a Prieuré de Sion, és mi volt igazi célja a múltban? Ha a Meroving dinasztia vérvonalának a helyreállítása volt ez a cél, akkor ehhez milyen eszközök álltak a rendelkezésükre? Olyan kiváló személyek, mint Malraux és Juin, sem naiv idealisták nem voltak, sem vallási fanatikusok. Ugyanezt lehet elmondani a rend olyan tagjairól is, akikkel a három amerikai kutató személyesen találkozott. Arra a kérdésre keresték a választ, hogy milyen javaslataik, elképzeléseik voltak céljaik elérésére? A választ a tömeglélektan, a politikai hatalom, és a nagy pénzvagyonok szférájában keresték. A rend tagjaiban olyan racionális személyiségeket ismerhettek meg, akik mai világunk realitásaiban gondolkodva magyarázták meg sok évszázados történetüket, és jövőbeni távlataikat.

A jelen írás azért foglalkozik a Prieuré de Sion-nal, mert ez a nagymúltú titkos szervezet ma is részt vesz a világ sorsának alakításában. Része az új világrend integrált hatalmi elitjének. Milyen bizonyítható nyomai vannak jelenlegi aktivitásának? Kik lehetnek e rendkívül zárt hatalmi elit tagjai? Milyen pénzforrásokra és intézményi rendszerre támaszkodnak? Annyit már kiderítettek a kutatók, hogy a Prieuré de Sion-nak van egy úgynevezett „grand design”-ja, egy nagyszabású terve Franciaország és Európa, valamint a világ egészének jövőjét illetően. Minthogy a Prieuré de Sion lényegében a világ leghatalmasabb, leggazdagabb embereit tömörítő zárt társaság, ezért tevékenységének kutatása sok irányba vezet. Az első ilyen irány a vallásos vonatkozások feltárása, és az ószövetségtől az újszövetségen át napjainkig való követése. Ebben a kutatásban kiemelkedő szerepe van a messiási koncepciónak. A Rend gondolkodásában a messiási küldetés különleges fontossággal bír.

Választ kell adni arra a kérdésre is, hogy milyen gyakorlati jelentőséggel bír mai modern világunkban a messiási küldetéstudat, a világ megmentőjének koncepciója. E célból

elemzésre szorul a jelenlegi nyugati társadalmak számos új jelensége, elsősorban a pénz uralmán alapuló kamatkapitalizmus kialakulása, az uzsoracivilizáció általánossá válása, a hagyományos értékek megrendülése, és a válságból való kiút keresése a spirituális értékek segítségével.

Mivel egy működő, a világ életében kulcsszerepet játszó titkos, illetve félig titkos zárt szervezetről van szó, ezért igen nehéz kőkemény bizonyítékokkal alátámasztani a Prieuré de Sion-ra vonatkozó állításokat. A valóság rendkívül nehéz empirikus kutatását fokozottan kell kiegészíteni a Prieuré de Sion esetében megalapozott hipotézisekkel, a lehetőségek, a valószínűségek, és a szükségszerűségek logikus végiggondolásával, a töredékes ismeretek mozaikjainak összerakásával. Már utaltunk rá, hogy titkos társaságok esetében nem kutathatóak, vagy csak alig elérhetőek a zárt archívumok, a titkos családi irattárak, a társaság szervezeti életére vonatkozó írásos anyagok. A kutatás nehézsége miatt azonban nem szabad teljesen lemondani a tények megismeréséről, és az összefüggések feltárásáról. Különösen akkor nem, ha az adott titkos társaság szerepe mai világunkban is fontos.

A Prieure de Sion, amelyet Godfroi de Boullion 1090-ben alapított, kezdettől fogva szorosan együttműködött azokkal a dinasztikus családokkal, amelyek Jézuson keresztül az ótestamentumi Dávid királyig vezetik vissza származásukat. A Rendet nagymesterek vezették, akik az európai történelem és kultúra nagyjai közül kerültek ki. A Rend tagjai megtalálhatók a vezető illuminátusok között, és a „fekete nemesség”, valamint az európai uralkodó házak számos tagja ma is a Rendhez tartozik. A Prieuré de Sion tagjai alapították meg a templomos lovagrendet, akik a maguk idején az akkori pénz- és hitelrendszert irányító nemzetközi bankárok is voltak. Ugyancsak részt vett a Prieuré de Sion a rózsakeresztesek társaságának, valamint a szabadkőművességnek a létrehozásában és irányításában is. A Prieuré de Sion-tól származik a szabadkőművesség egy részénél használatos harminckét fokozatú skót rítus. A skót rítus magasabb fokozatai egyben a Prieuré de Sion legalacsonyabb fokozatai. Megalakulásától kezdve a Prieuré de Sion használja a hermetikus mágiát, amely a fekete mágia egyik változata, és az ókori Egyiptomból származik. Leírása az egyiptomi „Halottak Könyvében” található. A Rend tagjai ma is szoros kapcsolatban állnak az okkultizmussal és az ezotérikával. A Prieuré de Sion a háttérhatalom egyik fontos szervezeteként hatékony befolyást fejt ki a világpolitikára a színpalak mögül. A Rend kutatói egybehangzóan állítják, hogy ez a titkos szervezet felelős több fontos világtörténelmi esemény bekövetkeztéért. Ma a pénzligarchia elit csoportját képező illuminátusok állnak a Prieuré de Sion mögött. Mivel kezükben van a pénzhatalom, ezért meghatározó befolyásuk van a világpolitikára, és az egyes európai országok nemzeti politikájára. A Prieuré de Sion-t döntően a nemzetközi pénzligarchia finanszírozza, és sorai között megtalálhatók a legbefolyásosabb bankárok és pénzemberek is, akik a közélet minden területén, a politikában, a pénzvilágban, a gazdasági életben és a tömegtájékoztatás terén meghatározó szerepet játszanak. Carroll Quigley - a Georgetown Egyetem tekintélyes tanára - szerint a világalomra törő pénzligarchia modernkori hálózatának alapját a Londonban működő Round Table (Kerekasztal) titkos társaság képezte. Ennek brit utódszervezete a Royal Institute of International Affairs (Királyi Külügyi Intézet) és az 1921-ben megalakult Council on Foreign Relations, CFR (Külkapcsolatok Tanácsa), amelynek központja New Yorkban van. Ez a szervezet a pénzligarchia szerteágazó hálózatának központi koordináló intézménye. Quigley nyomában más kutatók kiderítették, hogy a CFR belső zárt körét képezi a Skull and Bones Rend. Ennek is van azonban egy kis létszámú elit-vezetősége, amolyan „politikai bizottsága”, amelyet „Order of the Quest” (a Keresés Rendjének) neveznek. Az Order of the Quest JASON-Society néven is ismert. Ennek tagjai olyan külső gyűrűt képeznek, amelyre a belső vezetői mag személyi meggyőzéssel, különböző előnyök juttatásával, és társadalmi nyomással gyakorol befolyást. A JASON-Society tagjait kivétel nélkül a Skull and Bones és a „Scrolls and Key” (Kéziratkeercsek és Magyarázat), a Harvard és a Yale Egyetem eme két tekintélyes

zárt társasága tagjaiból választják ki. A két társaságot szokták „A Halál Testvérisége Társaság”-nak is nevezni. Mindkettő anyaszervezete az oxfordi egyetem különböző részlegeiben található, különösen az All Souls College-ben. Megállapíthatjuk tehát, hogy az Order of de Quest, másképpen a JASON-Society, valamennyi tagja a Skull and Bones Rendből származik, amely Rend viszont a Council on Foreign Relations vezető testületét képezi, és egyidejűleg a Trilaterális Bizottság belső körét is alkotja. Valójában ezek a zárt társaságok és tagjaik kormányozzák az Egyesült Államokat. A jelenlegi elnök ifj. George W. Bush éppen úgy a tagok közé tartozik, mint ahogyan oda tartozott az idősebb George Bush és Bill Clinton is. Már a jelenlegi elnök nagyapja - Prescott Bush is - tagja volt ezeknek a kiválasztottakból álló zárt társaságoknak.

A Skull and Bones Rend, illetve a JASON-Society tagjainak olyan tartalmú esküt kell letenniük, amely felmenti őket minden nemzet, király, vagy kormány iránti elkötelezettségük alól. Egyedül a Rendhez való kötelezettségük számít, és céljuk az új világrend megteremtése. Ez az eskü azért problematikus, mert e zárt körökből kikerülő elnökök, alelnökök, szenátorok, képviselők, miniszterek, nagykövetek és más vezető pozíciót elfoglaló közéleti személyiségek, például az amerikai alkotmányra is esküt tesznek. Az amerikai alkotmány céljai kimutathatóan eltérnek ezeknek a zárt társaságoknak a céljaitól. Miként lehet valaki hű olyan alkotmányhoz, amely ellentétes követelményeket támaszt, mint amire az az eskü kötelezi, amit titkos, illetve zárt társaságok tagjaként letett? Nyilvánvaló, hogy meg kell szegniük vagy az amerikai alkotmányra tett esküjüket, vagy pedig a saját zárt társaságuknak tett esküjüket.

A JASON-Society, vagy JASON-Scholars (tudósok) a nevüket a „Jason and the Golden Fleece” (Jason és az aranygyapjú) történetéből vették. Ez a társaság az Order of the Quest egy részlege, amely viszont az illuminátus hierarchia egyik legmagasabb fokozatát jelenti. Az aranygyapjú jelképezi az igazság szerepét a JASON-Society tagjai számára. Jason az igazság keresését szimbolizálja. A JASON-Society (JASON Társaság) olyan emberek csoportja, akik az igazság keresése céljából jönnek össze. Azért írják nagybetűvel a JASON elnevezést, mert azt egy titkos társasággal összefüggésben használják. Titkos társasággal kapcsolatban kisbetűket soha nem használnak.

(Létezik még egy titkos társaság, az úgynevezett JASON-Group, amelyhez a Manhattan Project tagjai tartoztak, azok a kiváló tudósok, akik részt vettek az amerikai atombomba előállításában. Ez a csoport csaknem kizárólag elméleti fizikusokból áll, és nagy biztonsággal állíthatjuk, hogy az Egyesült Államok tudósainak elitjét tömöríti. Azt is bizonyossággal állíthatjuk, hogy Amerikában egyedül ez a tudóscsoport ismeri a modern technológia legtitkosabb eredményeit is. A JASON-csoport nem hajlandó tagjainak névsorát nyilvánosságra hozni, sem azt megmondani, hogy maga a JASON-csoport milyen kormányprogramokban és mely kormány-jelentések elkészítésében vesz részt. Nyilvánvaló, hogy kulcsszerepük van a jelenleg tervbe vett rakétaelhárító rendszerek kidolgozásában is. Mi tehát a különbség a JASON-társaság és a JASON-csoport között? A JASON-társaság az illuminátus hierarchia egyik igen magas fokozatát jelenti. A JASON-csoport viszont egy tudományos elit szervezet, amely a JASON-társaság és az amerikai kormány alkalmazásában áll azért, hogy tudományos segítséget nyújtson titkos programok kidolgozásához és megvalósításához.)

A pénzligarchia illuminátus struktúrája

Az illuminátus rend ajánlására F. D. Rooseveltnél elnök 1933-ban elrendelte, hogy a szabadkőműves szimbólumot, a piramist a mindent-látó szemmel, rányomják a magánkartellként működő FED egydolláros magánbankjegyére. Helmut Finkenstädt idézi

John Todd-ot, aki szerint a Rothschild család rendelkezésére készítették el ezt a szimbólumot, amely az illuminátusok hatalmi struktúráját tükrözi. Az egydolláros magánbankjegyen található piramis tizenhárom titkos fokozatra van felosztva, ennek tetején örökdió a mindentlátó szem. John Todd szerint a piramis tetején található szem Lucifer szeme. Ayn Rand, aki annak idején Philip Rothschild szeretője volt, az „Atlas Shrugged” című könyvében felsorolta, hogy mi a jelentése a különböző fokozatoknak. **Az első a tizenhármak tanácsát jelöli.** A második fokozat a harminchármak tanácsát. A harmadik fokozat az ötszázak klubját. A negyedik fokozat a B'nai B'rith-et. Az ötödik fokozat a Grand Orientet. A hatodik a kommunizmust. A hetedik a Skót Rítust. A nyolcadik a York Rítust. A kilencedik fokozat a Rotary és a Lion hálózatot, valamint az Y.M.C.A-t (Youngmen's Christian Association, Fiatalok Keresztény Szövetsége). A tizedik fokozat a Kék Páholyokat jelöli. A tizenegyedik a „Kötény nélküli Szabadkőműveseket”. **A tizenkettedik a humanizmust.**

A tizenhármak tanácsa Robin de Ruiter szerint valóban csak tizenhárom személyből áll. Több szerző szerint (Fritz Springmeier, John Todd) a piramis csúcsán a Rothschild dinasztia tagjai találhatóak. Meir Kahane rabbi szerint az 1843-ban New Yorkban alapított B'nai B'rith (a Szövetség Fiai) nagytekintélyű Rend (zárt, elit szervezet) mögött a Warburg és a Schiff családok állnak. A Dope, Inc. című könyv szerzői szerint viszont a B'nai B'rith Rendet a Rothschild ház alapította. Robin de Ruiter úgy véli, hogy a B'nai B'rith-ben használatos rítusok, jelképek, fokozatok, az eszmeiség és struktúra rendkívül hasonlítanak ahhoz, amit a szabadkőműves páholyokban használnak. A találkozóhelyeket is szabadkőműves módra páholyoknak nevezik. Ugyancsak Robin de Ruiter állapítja meg, hogy jelenleg ennek a Rendnek (szövetségnek, zárt társaságnak, kvázi szabadkőműves szervezetnek) több mint kétfélmillió tagja van, és világszerte tíz régióban működik. Belső vezetőinek létszáma azonban csak néhány százra tehető. Ami az ötszázak tanácsát illeti, ez nagyrészt a Council on Foreign Relations, a Royal Institute of International Affairs, a Nemzetközi Valutaalap, a Bilderberg Csoport, a Trilaterális Bizottság, és a pénzügyi oligarchia hálózata többi koordináló intézményének az irányítóiból áll.

A Bilderberg Csoport

E nagyhatalmú zárt körnek formailag a holland Bernhard herceg és Joseph Retinger, a nagytekintélyű szabadkőműves volt az alapítója. A kutatók azonban egybehangzóan úgy vélik, hogy a tulajdonképpeni irányító személyek a Rothschild és a Rockefeller dinasztia vezető tagjai. A Bilderberg Csoporton belül is van egy belső kör, vagy Kerekasztal, amely kilenc nagyhatalmú személyiséget tömörít. A hierarchiában ezt követi egy tizenhárom tagú döntéshozó testület. Ez alá három csoport tartozik. Ezek a Prieuré de Sion, az illuminátus szabadkőművesség, a fekete nemesség, és a pénzügyi oligarchia más befolyásos struktúráinak tagjaiból tevődnek össze. E felsorolt testületek a legszigorúbb titoktartás közepette működnek. A kiszivárgott értesülések és más közvetett bizonyítékok révén a téma kutatói összeállították azokat a célokat, amelyek megvalósításán e nagyhatalmú testületek munkálkodnak. Az elsőszámú cél nemzetközi, végsősoron világszintű gazdasági unió létrehozása. Ez kiegészülne egy nemzetközi parlamenttel, valamint egy nemzetközi irányítás alatt álló világhaderővel, amely a nemzeti hadseregek helyébe lépne. A végső cél a nemzetállamok szuverenitásának fokozatos felszámolásával egy világszintű közös kormányzat létrehozása. A Bilderberg Csoport általában évente egyszer találkozik, zárt ajtók mögött, szigorú titoktartás közepette.

Ezek a tanácskozásokon az állandó résztvevők mellett alkalmi meghívottként vesznek részt a jelenleg is hivatalban lévő uralkodóházak tagjai. Elsősorban olyan személyiségek, akik feltétlenül lojálisak a nemzetközi pénzügyi oligarchia legfőbb vezetői iránt. E magas rangú

személyiségek részvétele elősegíti annak az álcázását, hogy ténylegesen kik is e nagyhatalmú zárt csoport valódi irányítói.

A nemzetközi sajtó nem ad tájékoztatást ezekről a tanácskozásokról. Ha mégis erre kényszerül, akkor rendszerint csak előre elkészített néhány mondatos és semmitmondó kommunikéket hoznak nyilvánosságra.

A Trilaterális Bizottság

A Trilaterális (Háromoldalú) Bizottságot David Rockefeller megbízásából Zbigniew Brzezinski (a nemzetközi háttérhatalom egyik vezető ideológusa és stratégája), valamint Jimmy Carter (aki 1976-ban amerikai elnök lett) hozta létre 1973-ban. A Trilaterális Bizottság ugyanazt a stratégiát követi, amelyet a nemzetközi pénzoligarchia más fontos intézményei. Az különbözteti meg a többi hasonló célú szervezettől, hogy elsősorban Észak-Amerika, Európa, és Japán gazdasági és politikai együttműködését kívánja koordinálni. A Trilaterális Bizottság központi irodái a Carnegie Alapítvány New York-i épületében vannak, az ENSZ Központ közvetlen közelében. A Trilaterális Bizottság tagjai a vezető nyugati országok, valamint Japán vezető politikusai és kormányfői. Ezen túlmenően megtalálhatók a bizottság tagjai sorában a pénzvilág legbefolyásosabb személyiségei, valamint kiváló tudósok és szakértők.

A lakosság ellenőrzése az új világrendben

A kamatkapitalizmus új világrendrendjének bevezetéséhez nemcsak világszintű központi kormányzásra, hanem a lakosság tömegeinek megfelelő ellenőrzésére is szükség van. A pénzoligarchia illuminátusai e cél érdekében számos kutatói-programot finanszíroztak. E programok célja kidolgozni azokat a módszereket, megtalálni azokat az eszközöket, szervezeti formákat, amelyekkel a világ népessége megfelelően ellenőrizhető. Az egyik ilyen projekt az emberek tudatának befolyásolását tűzte ki célul, egy másik a népszaporodás szabályozását. A CIA irányításával folyó titkos program az MK-Ultra nevet viselte. Ez a harminc éven át tartó kísérlet és kísérő programjai, mint az MK-Delta, az Artichoke, a Blue Bird és mások azt célozták, hogy különböző gyógyszerekkel, elektronikus eszközökkel befolyásolják az agy és a tudat működését. Egyik cél volt az emlékezet kutatása és a személyiség átalakítása. E téma spanyol kutatója, Pepe Rodrigues, könyvében megállapítja, hogy bizonyos vallási szekták vezetése mögött is a CIA szakértői található. A pénzoligarchia illuminátusai számára rendelkezésre álló tudományos ismeretek a legújabbak, és rendszerint több évvel megelőzik az egyetemen oktatott tananyagot. Így például Dr. Jose Delgado pszichológus, aki hosszú évtizedeken át kutatott a Yale Egyetemen, a következőket mondta: **„Sok agyfunkció fizikai kontrollja máris bizonyított tény... Még az is lehetséges, hogy befolyásoljuk a gondolkodás fejlődését, és vizuális élményeket hozzunk létre. Bizonyos idegi struktúrák elektromos stimulációja által, elektronikus paranccsal, mozgásokat és erőszakosságot lehet előidézni, vagy megszüntetni, a szociális hierarchiát és a szexuális viselkedést meg lehet változtatni, kívülről lehet befolyásolni az emlékezt, az emóciókat, az egész gondolkodási folyamatot.”** Az agykontroll-technológia máris rendelkezésre álló lehetőségeinek szemléltetésére akusztikus „psycho-correction”-t (pszichés kiigazítást), vagyis utasítást továbbítottak a föld alatt dolgozó munkások egy csoportjához. A munkások az összes parancsot végrehajtották, pontosan azt tették, amit mondtak nekik.

Mára már kidolgozták az elektromos hullámok olyan alkalmazását, amelyek lehetővé teszik egy egész embercsoport akaratának a befolyásolását. E kísérlet részeként több éven

át elektromágneses impulzusokat sugároztak a föld meghatározott részeire. Egyes kutatók szerint ezek a kísérletek is hozzájárultak az erdők pusztulásához, valamint különböző érrendszeri betegségek, rákmegbetegedések, genetikus elváltozások, és pszichés zavarok előidézéséhez. Egyes szerzők rámutatnak, hogy elektromágneses hullámok segítségével el lehet érni, hogy valaki elaludjék, fáradt és depressziós legyen, félelmi állapotba kerüljön, erőszakossá váljék, megváltozzon a hormonháztartása, valamint a testét alkotó sejtek kémiai összetétele, és szexuálisan agresszív magatartást tanúsítson.

Az egyes ember, valamint az emberi kollektívák befolyásolására ma is folynak a kutatások. Az Európai Unió is tiltakozott az ellen, hogy a pénzoligarchia által ellenőrzött Egyesült Államok olyan műbolygókra telepített megfigyelő rendszert működtessen, amely lehetővé teszi valamennyi telefonbeszélgetés lehallgatását, és internetes kommunikáció rögzítését. A társadalom felügyeletét totálissá teheti a készpénzmentes világpénzrendszer bevezetése. Ebben a rendszerben csak hitelkártyával, illetve elektronikusan folya a pénzforgalom és a vásárlás. Tovább fokozhatná az egyes személyek ellenőrzését, ha azonosításuk a testükbe épített microchip révén történne. Az Egyesült Államokban és Európában tervek vannak olyan pénzrendszer bevezetésére, amelyet egy szuperkapacitású mega-komputer szabályozna. Brüsszelben már létezik „Az Állat” elnevezésű, igen nagy befogadóképességű számítógéprendszer, amely alkalmas a világon élő valamennyi ember személyi adatainak a nyilvántartására. „Az Állat” mega-kapacitása egyrészt elősegítheti minden egyes ember üzleti tranzakcióját, másrészt ellenőrizheti is, sőt meg is akadályozhatja ezeket a tranzakciókat, ha a hatalom illetékesei úgy akarják. Az illuminátus agytröszt által kifejlesztett microchipet az emberek bőre alá helyeznék el és energiaellátását a testhőmérséklet változása által indukált áram biztosítaná. A kísérletek jelenlegi állása szerint a szakértők a microchipnek a homlok rész közelében - a hajjal fedett fejbőr alatt - való elhelyezését tartják optimálisnak. Ehhez csupán az átlagosnál alig vastagabb injekciós tűre van csak szükség. A microchip egy bio-üvegből álló érdes falú csövecskében van elhelyezve, amely a tüvel végrehajtott implantációt követő 24 órán belül szilárdan megkapaszkodik a beültetés helyén. Az egyes emberre vonatkozó minden lényeges adatot rögzítő microchip szemmel nem látható, csak infravörös érzékelő készülékkel olvasható le. Ezeket az infravörös érzékelő berendezéseket elhelyezik az ember megfigyelése szempontjából fontos valamennyi helyen, az épületeken belül és kívül, a közlekedési eszközökön és az utakon is.

„War on Terror”- és az új világrend

2001 októberében az Egyesült Államokban a terror-ellenes törvények elfogadására került sor. Az amerikai szövetségi törvényhozás - a washingtoni kongresszus - által most elfogadott törvények erőteljesen korlátozzák az amerikaiak alkotmányos jogait, mert 2005-ig felfüggesztik a Bill of Rights számos rendelkezését. Az amerikai alkotmány szerves részét képező tíz alkotmánykiegészítés, amely a Bill of Rights (az alapjogok törvénye) elnevezést viseli, az emberi jogok, a polgári és politikai szabadságjogok, valamint ezen elidegeníthetetlen alapjogok alkotmányos garanciáinak foglalata. A Bill of Rights tehát az állam felett álló egyetemes érvényű természetjogi normákat, másképpen kifejezve: azokat az isteni-eredetű jogokat tartalmazza, amelyek az államot kötelezik, és az állami önkényt korlátozzák. Ezért az erőszak jogos alkalmazásának monopóliumával rendelkező állam és intézményei számára írnak elő kötelező magatartási és eljárási szabályokat. E korlátozások célja rászorítani az államot arra, hogy csak „rendeltetésszerűen”, azaz, alkotmányos keretek között éljen a jogos erőszak eszközeivel. A most elfogadott terror-ellenes jogszabályok viszont lehetővé teszik - az alkotmányban rögzített kötelező alkotmánymódosítási eljárás lefolytatása nélkül - csak állami akaratot kifejező átlag-jogszabállyal a kongresszus felett is

álló alkotmány egyes rendelkezéseinek felfüggesztését négy évre. Ezért a „Terror Bill” alkotmányossága vitatható. A másik problémát az okozza, hogy a Bill of Rights mostani felfüggesztése túl általános, és nemcsak a terroristákra, de mindenféle más gyanús személyre és cselekményre is könnyedén kiterjeszhető. Az állam, vagy valamelyik szerve, önkényesen szinte bármit a „terrorizmussal összefüggőnek” minősíthet. Ez súlyosan veszélyeztetheti a jog uralmát, az amerikai demokrácia alapjait.

Egyes jogi szakértők szerint - az alkotmányban szabályozott eljárás lefolytatásával - alkotmánymódosításra van szükség. Arra hivatkoznak, hogy az Egyesült Államok 1787. szeptember 17-i alkotmányát megfogalmazó alapító atyák annak idején nem láthatták előre a modernkori terrorizmus veszélyeit, s így azt sem, hogy adott esetben szükségessé válhat egyes alapvető polgári jogok és politikai szabadságjogok felfüggesztése - a közbiztonság, az emberi élet hatékonyabb védelme érdekében. Más szakértők viszont azt hangoztatják, hogy helytelen a polgári jogok és politikai szabadságjogok most bevezetett korlátozása, mert a terroristák éppen ezt akarták, és az amerikai törvényhozás és kormány ezzel a lépésével lényegében teljesíti a terroristák akaratát, annak végrehajtójává válik.

G. W. Bush elnök többször is elmondta, hogy a „War on Terror” (a terror elleni háború) nemcsak külföldön, Afganisztánban és másutt, de belföldön, az Egyesült Államokban is folyik. Létrejött a Homeland Security Agency (Belbiztonsági Hivatal), élén Tom Ridge igazgatóval, aki felhatalmazással bír az elmúlt 30 év során kidolgozott és a rendkívüli helyzetek kezelésére vonatkozó előírások életbeléptetésére. Ezeket a szabadságjogokat korlátozó intézkedéseket számos amerikai polgárjogi szervezet bírálta arra hivatkozva, hogy az amerikaiak nem áldozhatják fel a szabadságukat a biztonságukért. Mind a kettőre szükségük van ahhoz, hogy szabad amerikai polgárok lehessenek. Zbigniew Brzezinski szerint az új világrend kialakításához a nemzetközi pénzügyi közösségnek meg kell szilárdítania ellenőrzését a világ központi térsége, Eurázsia felett, felhasználva ehhez az irányítása alatt álló Egyesült Államok, - a hidegháborúból győztesként kikerült egyetlen szuperhatalom - katonai, pénzügyi, gazdasági és kereskedelmi hatalmát. Az Eurázsia feletti uralomnak pedig fontos része a közép-ázsiai országok feletti hegemonia kiépítése. A háttérhatalom vezető ideológusának ebből az álláspontjából levonhatjuk azt a következtetést, hogy Amerikának e cél eléréséhez a nemzetközi pénzligarchia érdekeit kiszolgáló, nyugatbarát rendszerre van szüksége Afganisztánban, mert ezen az országon keresztül lehet a legrövidebben elérni - Oroszország kihagyásával - Közép-Ázsia olajban, és más nyersanyagokban gazdag térségeit. Vagyis az afganisztáni háború nemcsak Bin Laden és az Al-Kaida szervezet ellen folyik, hanem elsősorban egy nyugati csatlós rezsim kiépítéséért ebben stratégiaileg fontos országban. Ez viszont arra utal, hogy a „War on Terror” az új világrend bevezetésének szerves része.

Az új világrend másik fontos feltétele az, hogy a háttérhatalom és hálózata megszilárdítsa Amerika feletti belső kontrolját. A kibontakozott gazdasági recesszió, a pénzrendszer várható összeomlása társadalmi-gazdasági káosszal fenyeget. Ezen többek között a rendkívüli állapot bevezetésével - azaz a polgári szabadságjogok korlátozásával - kívánnak a háttérhatalom stratégiái úrrá lenni. Az anthrax spórák megjelenésének időzítése, valamint jól kiválasztott észlelési és fertőzési helyeik (pl. a Capitólium szellőzőrendszerében való elhelyezésük éppen a „Terror Bill” tárgyalásának idején) alkalmasak voltak arra, hogy nyomást gyakoroljanak a szenátorokra és képviselőkre a rendkívüli törvények mielőbbi elfogadása érdekében. Az anthrax fertőzések - a tudatipar kellő közreműködésével - biztosíthatják a „War on Terror” - hoz a közvélemény szükséges támogatását a tömeghisztéria adagolt szintentartásával. Az olyan veszélyekről, mint az anthrax-fertőzés természetesen szólni kell a tömegtájékoztatási intézményekben, mert segíteni kell a kiszolgáltatott embereket életük megóvásában. Az eltúlzott méretű „tájékoztatás” azonban a közvélemény manipulálását célzó tudatos hisztériakeltésnek tűnik. Hosszú évekre, talán évtizedekre lesz szükség ahhoz, hogy

megismerhessük a jelen események ma még gondosan rejtett hátterét. Pl. azt, hogy miként került anthraxos irat a washingtoni Külügyminisztériumból az oroszországi Jekatyerinburgban működő amerikai konzulátusnak küldött diplomáciai postába? Itt a kör szorosra lenne zárható, s végre megtudhatná a világ, hogy kik állnak az anthrax-hisztéria mögött? Egyelőre csak annyit közöltek, hogy az anthrax nem külföldről érkezett az Egyesült Államokba (ezt hivatalos részről jelentették be Washingtonban), továbbá, hogy valószínűleg olyan spórákkal, vagy azok változataival folyik a zsarolás, amelyeket évtizedekkel korábban a CIA laboratóriumaiban kísérleteztek ki. Erre a párizsi Pasteur Intézet tudományos munkatársának 2001 november elején tett nyilatkozata utalt.

A kamaturalom globális ökonómiai terrorja váltja ki a másodlagos - merényletekkel válaszoló - terrort. De a merénylők ezúttal annyira durván megszegték az ártatlan emberek életének feltétlen tiszteletben tartását előíró erkölcsi parancsot, hogy ezzel átlépték azt a határt, amely után már nem maradhat el a jogos megtorlás. A pénzligarchia által ellenőrzött hivatalos Amerika szuperhatalmi önkénye megadhatta a kezdő impulzusokat azokhoz a folyamatokhoz, amelyek 2001. szeptember 11-hez vezettek. Mégsem osztjuk azt a nézetet, amely szerint a tragikus eseményeket - számos közvetítéssel - az Egyesült Államokat irányító háttérhatalom rejtett struktúrái készíthették elő. A sok millárd dolláros költséggel működtetett hírszerző- és elhárító szervek (CIA, FBI és mások) kétségtelenül többet tehettek volna a merényletek megakadályozása érdekében, de mulasztásuk még nem bizonyíték a tevőleges bűnrészességre. Mint ahogyan az sem bizonyíték aktív közreműködésükre, hogy a háttérhatalom egyértelműen hasznot húzott a szeptemberi tragikus eseményekből, mert azok megkönnyítették két olyan fontos stratégiai programjának gyakorlatba átültetését, amelyek előkészítésén szakértői bevonásával már hosszú ideje fáradozott. Az egyik: Közép-Ázsia ellenőrzés alá vétele, a másik: a rendkívüli törvények életbeléptetése az Egyesült Államokban. Mindkettő az új világrend bevezetésének fontos része.

2001 november